

SPREJEM OB 8. MARCU

Predsedstvo občinske konference Zveze rezervnih vojaških starešin je povabilo na dan žens v družbeni center Bežigrad na tradicionalno srečanje vse rezervne vojaške starešine – žene iz občine. Goste je pozdravil predsednik občinske konference ZRVS generalmajor Jože Šemra in jim čestital za praznik. V pogovoru z ženami je tekla beseda med drugim o predstojničnimi volitvami novega predsedstva in organov občinske konference ZRVS ter o volitvah za skupičinske organe. Kot v prejšnjih letih so tudi na tem srečanju žene-ZRVS predlagale svojo predstavnico Ivico Kogoj Marjanca v predsedstvo OK ZRVS. Za kandidate v odbor za kontrolo materialno finančnega poslovanja pa Mijoča Ilača in Zoltja Redela in v samoupravno sodišče Viktorija Merčol. Predlagale so tudi, da se za žene RVS organizira streško tekmovanje z malokalibrsko puško.

V prijetnem razgovoru so žene RVS obujale spomine na čase NOB in povoje obnove ter graditve socializma, kakor tudi o nadaljnji nalogah v organizaciji. Ob koncu srečanja jim je predsednik začel predvsem zdravja in uspehov pri delu.

Foto: D.R.

V DOMU STAREJŠIH OBČANOV

Vrata so na široko odprta

Če je človek zdrav in če ni osamljen, je lahko tudi starost lepa, pravijo velkokrat stareši. Kaj pa če ni vse tako? Velkokrat ni niti svojcev in prijateljev niti sosedov, ki bi priškočili na pomoč onemogočil starim ljudem. Za Bežigradom se Dom starejših občanov že peto leto trudi olajšati jesen življenja svojim oskrbovancem, ki jih je čez dvesto pa tudi vsem tistim, ki sicer stanujejo doma, v Dom pa pridejo na delovno ali fizioterapijo ali jim iz Doma vsak dan pripeljejo kosilo.

Starejšim ljudem so lani za Bežigradom razvozili kar

12.343 kosil, med njimi tudi veliko dietnih za sladkorne bolnike, ter za tiste z želodčno ali ledvično dieto. Poleg razvažanja kosil so v bežigrajskem Domu starejših občanov organizirali tudi pranje perila, različna predavanja ter dnevno bivanje za osem varovancev. Patronažna služba Doma, ki skrbno bdi nad starejšimi Bežigrajčani pa je lani opravila 51 patronažnih obiskov.

Oskrbovanci doma niso kar tako. Ukvajajo se z ročnimi deli, urejajo svoj rastlinjak, občasno pa tudi svoje glasilo, re-

dno se tudi izobražujejo. Lani se je skupina z zvišanim krvnim pritiskom v Domu se stala petkrat. Izvedeli so, kako mora živeti bolnik z visokim krvnim pritiskom, kako naj se hrani in kaj sploh je to visok krvni pritisk.

KJE STE UPOKOJENCI?

Za Bežigradom je približno 7.000 upokojencev, le 3.000 med njimi pa jih je včlanjenih v Društvo upokojencev. Kaj pa ostali? Delovne organizacije se jih nekajkrat na leto spo-

mljijo, ko jih povabijo na proslave, to pa je tudi vse. Ko zapustijo delovno mesto, si te redki primerno organizirajo vsakdan. Tisti, ki so bili že pre aktiven v krajevinu skupnosti, delo mlajših tudi po upokojitvi bogatijo s svojimi izkušnjami, vse preveč pa jih še vedno ostaja za širimi stenami. Zakaj tako? Dom starejših občanov za Bežigradom je vendar odprtega tipa. To pomeni, da je odprt vsak dan za vse starejše Bežigrajčane, ki velkokrat trenačajo, tako kot mlađi, da nimajo prostor, kjer bi se zbirali. Marca so povabili v Dom vse prebivalce Stožic, ne le starejše, da bi jih obiskali, našli med njimi nove prijatelje, skupaj šahirali, izdelovali ročna dela, peli, se pogovarjali, brali ali igrali na instrumente, pa je bil odziv žal bolj majhen.

PIONIRJI SO NAPRAVILI PRVI KORAK

Pionirji bežigrajskih osnovnih šol že dve leti redno obiskujejo starejše občane v Domu. Predstavijo se jim s kratkim kulturnim programom potem pa se tudi pogovarjajo. Mogoče bi kanilo med temi rednimi obiski organizirati tudi ure pravljic za otroke. Zadnjo besedo o tem bodo seveda rekli oskrbovanci doma. V. P.

Nevesela zgodba ob jubileju

Center za socialno delo se bo moral preseliti

Leto 1962: Na podlagi zakonov – jugoslovanskih in slovenskih – je občinski ljudski odbor Ljubljana-Bežigrad na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 8. 6. 1962 sprejel sklep o ustanovitvi Zavoda za socialno delo občine Ljubljana-Bežigrad s sedežem v Podmilščakovlji 24. Ob ustanovitvi samoupravnih interesnih skupnosti je bil Zavod preimenovan v Center za socialno delo kot strokovna služba SIS za socialno delo družbeno politične skupnosti Ljubljana-Bežigrad.

Leto 1982: Kam naj gremo?

Na pustni torek v Centru za socialno delo ni bilo, kot se za ta dan spodboli, veselega razpoloženja. Skalilo ga je pismo, s katerim mu Gradbeno podjetje Bežigrad odpoveduje poslovne prostore. Rok za izpraznitve: neodložno do 31. maja 1982.

Direktor Gradbenega podjetja Bežigrad: »Odpoved nismo dali zaradi kakšnih neusoglasij. S Centrom smo bili vselej v zelo dobrih odnosih. Razlog za odpoved: obseg našega dela se gleda na stabili-

zacijo in ustavitev investicij nenehno širi. V močnem porastu je delo okrog vzdrževanja in adaptacije objektov. Pa tudi zaradi prestrukturiranja gospodarstva v izvoz moramo preiti na sodobnejši način poslovanja. Naši tehniki so utesnjeni, pa tudi organizacija skupnih služb je razbita. Odpoved je bila dana z edinim ciljem – pomagati nam in hkrati tudi Centru za socialno delo, da pride končno enkrat že do lastnih prostorov.«

Direktorica Centra za socialno delo: »Odpoved nas je sicer presenetila, vendar pa jo razumemo. Podjetje potrebuje prostore, mi pa tudi. Utesnjeno je toliko bolj občutimo sprico dejstva, da dobivamo nenehno nove in nove z zakonom določene obveznosti. Samo v zadnjem času nam je bila naložena odgovornost za predzakonsko svetovanje in prve stike, zakonsko svetovanje, dogovori o stikih med roditelji in otroci in še kup drugih občutljivih zadev, ki jih je treba obravnavati intimno in individualno.«

Že dolga leta se Center za socialno delo bori, da bi prišel do lastnih, njegovi dejavnosti ustreznih prostorov. Ponujene so mu bile razne rešitve, ki pa so bile prav zavoljo narave in obsega njegovega dela ne sprejemljive. Ponujena mu je bila celo neka zasteklena dvorana, ki bi ustrezala bančnemu ali davčnemu poslovanju, ne pa službi, ki ima opravka z človekovim stiskom in reševanjem njegovih konfliktnih situacij. Takega, izredno delikatnega dela, pa se ne more opravljati s pogovori pri »šalterjih« in po uradniških metodah.

Pred nekaj leti se je le ponudila prava priložnost. Centru so bili zagotovljeni primerni prostori. Toda...
Povzetek iz nekega dokumenta: V času ko je bil govor o preselitvi občinskih služb iz leseni stavb na Parmovi ulici v novo zgradbo na Linhartovi 13, je SIS socialnega skrbstva

dobil zagotovilo, da bo lahko za potrebe njegove strokovne službe t. j. Centra za socialno delo uporabil stavbo na Parmovi 43. Glede na to, je SIS s podjetjem Soseska sklenil pogodbo o plačilu prispevka k stroškom za urejanje stavbnih zemljišč, kar ga je bilo 1.202.985 din. Kupoprodajne pogodbe pa ni bilo moč skleniti, ker prodajalec stavbe (SoB) ni imel ustrezne dokumentacije o legalnosti objekta. Sredstva, ki jih je SIS socialnega skrbstva dala za urejanje stavbnih zemljišč so bila prenešena na SIS družbenega standarda in uporabljena kot investicijska sredstva za zgraditev poslovnega objekta Linhartova 13.

Ko so se občinske službe preselile v novo stavbo je SIS socialnega skrbstva začela prenavljati in urejati prostore v leseni hiši na Parmovi 43. V prenovo je vložila 1.457.349 din. Med prenovo je čakala na legalizacijo objekta, česar pa kljub večkratnim urgencam, ni dočakala...

Potem pa se je nenadoma vse podrlj. Na kratko: parcelli, na kateri stojita objekta Parmova 41 in Parmova 43 sta bili prodani Elektrotehni za njen tozd Digital, ki se sedaj imenuje Delta. S tem je Delta dobila pravico, da razpolaga s hišo, ki je bila zagotovljena skupnosti socialnega skrbstva za potrebe njene strokovne službe.

Pustite vsako upanje vi, ki vstopate, je dejal Dante v svoj čudoviti pesničtvu. Tudi skupnost socialnega skrbstva in njen Center za socialno delo sta bila primorana opustiti upanje, da bosta vstopila v hišo, katere vrata so jima bila že odprta.

Sedanji trenutek: Prostorske probleme Centra za socialno delo preučuje sedaj izvršni svet občine oziroma komite za družbene dejavnosti. Upamo, da to pot ne bo kakšnih vmesnih dogodivščin in da bo Center končno le prišel do potrebnih prostorov, kar bi bilo najlepše darilo za njegovo dvajsetletno ustvarjalno in za našo družbeno skupnost izredno koristno delo.

EDA KOMAVLI

O šolskih glasilih

9. marca so se v Družbenem centru za Bežigradom zbrali mentorji šolskih glasil, predstavniki kulturnih društev z bežigrajskih osnovnih šol, predstavniki Zveze pionirjev, Zveze socialistične mladine Slovenije, Zavoda za šolstvo, Zveze kulturnih organizacij in odbora za bračno značko.

Na posvetu je tekla beseda o vlogi in načinu dela glasil na šolah. Igor Longyka, glavni in odgovorni urednik Pionirja, je opozoril na trajno vlogo šolskega glasila – informativno, vzgojno in kulturno. Udeleženci so na posvetu ugotovili, da pionirji še premalo poznajo in uporabljajo pri pisanju osnovne novinarske zvrsti, zato bodo se letos organizirali posebni seminar, za mentorje in mlade informatorje, ki bo namenjen prav osnovam novinarskega pisarnika.

V. P.

Pionirji bežigrajskih šol redno obiskujejo Dom starejših občanov v Stožcih.

Foto: V. P.

KRAJEVNE ORGANIZACIJE

	Preverjanje znanja iz idejnopolitičnega in varnostnega izobraževanja	Reševanje taktične naloge, pohod ob obdelavo gradiva iz topografije in strelijanja z MK puško
Bežigrad sever in jug	1. aprila	10. aprila
Boris Zihler		10. aprila
Urška Zatler in 7. september	22. marca	17. aprila
Ivan Kavčič in Jože Štembal	17. aprila	17. aprila
Stožice	18. aprila	18. aprila pohod in strelijanje bo 5. maja
F. Ravbar, Črnivec-Gmajna		
R. Dragar in Nadgorica-Ježa	24. marca	18. aprila
Koroški partizanov	16. marca	20. aprila
Brinje	20. aprila	20. aprila pohod in strelijanje bo 15. maja
Savsko naselje I., II. in III.	15. aprila	22. aprila
Ježica, Savlje-Kleče	6. aprila	24. aprila
B. Kidrič, A. Linhart in M. Jarca	16. marca	24. aprila
Stadion in Triglav	22. aprila	22. aprila pohod in strelijanje bo 13. maja
Bericavo-Dol-Sentjakob	3. aprila	3. aprila strelijanje bo 8. aprila

Rezponz objavljamo zato, da se boste pravočasno pripravili in zagotovili udeležbo.